

Lavantinske škofije

uradni list.

Vsebina. 1. Zahvala svetega očeta Benedikta XV. za božični in novoletni pozdrav ter za Petrov novčič. — 2. Odredba mrtvaških pobožnosti za rajnim papežem Benediktom XV. in naročilo molitev za Bogu prijetno izvolitev novega papeža. — 3. Nadpastirska zahvala. — 4. Kraljevsko odlikovanje prevzvišenega in premilostljivega gospoda knezoškofa Lavantinskega. — 5. Postna postava za leto 1922. — 6. Fastenmandat für das Jahr 1922. — 7. Quaestiones theologicae anno 1922 exarandae. — 8. Pastoralna konferenčna vprašanja za leto 1922. — 9. Župnijski izpiti. — 10. Examen triennale inieundum anno 1922. — 11. Sveta olja. — 12. Osebna naznanila.

1.

Zahvala svetega očeta Benedikta XV. za božični in novoletni pozdrav ter za Petrov novčič.

Dne 16. decembra 1921 so premilostljivi gospod knezoškof Lavantinski poslali svetemu očetu Benediktu XV. naslednje pozdravno pismo k božičnim praznikom in k novemu letu 1922:

Beatissime ac Sanctissime Pater!

Grata orbis christianus revolvit memoria ea omnia, quae Sanctitas Tua anno nunc ac finem vergente peregerit tam in bonum christifidelium spirituale quam in auxilium tot ex omni gente varie afflictorum materiale.

Sollemnia sane, instituta Te iubente ad septimum tertii Ordinis S. Francisci — cuius Ordinis in dioecesi Lavantina septuaginta circiter millia sodalium numerantur — Centenarium celebrandum aliaque iubiliae — sicuti s. Josephi, patroni Ecclesiae catholicae, b. Canisii, s. Dominici, s. Joannis Berchmans, ven. Bellarmini et s. Alphonsi — obeunda, populos potenter confirmarunt in virtutibus divinis et in spiritu Christi Domini, itaque in via ducente ad beatitudinem coelestem.

Dona vero et munera extraordinaria, quae Beatitudo Tua sanctissima ex inexhausto fere caritatis thesauro inter diversarum sine discrimine nationum egenos, fame et morbis aliisque belli immanis sequelis vexatos, distribui fecisti, lacrimas innumeras siccarunt plurimorumque sortem terrestrem tolerabiliorem redderunt.

Cuius duplicis beneficii fideles Lavantinae quoque dioeceseos large participes effecti sunt. Dictas namque sollemnitates saeculares et iubiliae — ab Ordinario suo binis libellis ad hoc compositis insti-

gati — ubere cum fructu pro animabus immortalibus peregerunt, ad levandam vero inopiam corporalem in infantulis suis ex Sanctitatis Tuae munificentia generosa haud mediocrem summam, scilicet Centum sexaginta Coronarum millia, acceperunt.

Ideo in Summo Pontifice optimum benefactorem suum colunt et benedicunt, atque, ut Eum sospitem et incolumem conservet Deus dives omnium bonorum Remerator, pias fundunt fundentque preces.

Haec tamquam mea meique cleri populiue pia pro Domini Natalitiis annique Auspiciis vota una cum oblationibus caritatis pro obolo S. Petri anno 1921 hic collectis Throno Sanctitatis Tuae reverenter substernere ausim.

Insimul pro eximia gratia, qua Beatitudo Tua in infirmitate mea gravi nunc in statu priore perdurante me nuper communiri dignata est, perennes rependens gratias, ad genua Sanctissimi Patris provolutus pro dioecesi Lavantina denuo enixim supplico benedictionem Apostolicam

Sanctitati Tuae
obedientissimus ac devotissimus famulus et filius

† Michael

Episcopus Lavantinorum.

Maribori ad flumen Dravum, die Octava festi Immaculatae Conceptionis B. M. V., 15. Decembris 1921.

(In adnexu: 38.000 Coronarum uti obolus S. Petri).

Pismu je bila priložena miloščina, nabrana v Lavantinski škofiji leta 1921 za potreščine Apostolskega Sedeža.

Kot odgovor na pozdrav so naš prevzvišeni Nadpastir prejeli dne 14. januarja 1922 kaj ljubeznivo pismo:

Segreteria, di Stato di Sua Santità. Dal Vaticano, 31. Decembris 1921. No. B-29958.

Illustrissime ac Reverendissime Domine!

Acceptissima fuit Beatissimo Patri officiosa ea epistula quam, simul cum petriana stipe coron. 38.000, per istam Legationem Apostolicam, sub Natalicia Servatoris Domini sollempnia Eidem reverenter misisti.

In ea enim, non modo felicia omnia communi Patri exoptabas, gratique animi sensus tui quoque cleri populique nomine exhibebas, sed etiam preces pro Eius incolumitate fusuros vos esse pollicebare.

Itaque grates quam plurimas Augustus Pontifex de his officiis tam amanter deatis persolvit; atque vicissim lectissima quaeque a Puerulo Jesu precatus, in primisque ut quantocius tu bona valetudine fruare, in auspiciis caelestium munerum itemque ut paternae benevolentiae Suae pignus, tibi universoque gregi tuis curis credito, Apostolicam Benedictionem effuso animo impertit.

Ego verò, haec tibi renuntians, libenter occasione utor sensus existimationis maximae erga te meae profitendi, quibus sum et permanere gaudeo,

Amplitudini Tuae addictissimus

P. C. Gasparri.

2

Odredba

mrtvaških pobožnosti za rajnim papežem Benediktom XV. in naročilo molitev za Bogu prijetno izvolitev novega papeža.

Nenadna in zato tembolj pretresljiva vest nam je došla iz Rima: Sveti oče Benedikt XV. so po kratki bolezni v nedeljo 22. januarja 1922 ob šestih zjutraj umrli.

Rojen 21. novembra 1854, v mašnika posvečen 21. decembra 1878, za papeža izvoljen 3. septembra, slovesno kronan pa 6. septembra 1914, so Benedikt XV. zdaj osmo leto kot namestnik Kristusov moдро in močno vladali sveto katoliško Cerkev.

Resnična miroljubnost, nepristranska pravičnost in neomejena dobrotelnost so tri značilne poteze Benediktovega značaja. V tej trojni smeri so preminuli sveti oče med svetovno vojsko in naslednja tri leta izvrševali to, kar so si postavili za »poglavitno nalogo svojega papeštva«, namreč »truditi se, da bo ljubezen Jezusa Kristusa zopet zavladata v človeških srcih.«¹

Da, vseobsežna ljubezen Kristusova je vladala v preblagem srcu Benedikta XV. samega. Ne le katoličani, marveč vsi miru, tolažbe in pomoči potrebni so bili deležni te očetovske ljubezni. Tudi Lavantinski

škofiji so sveti oče podelili znatno podporo 160.000 K za uboge otroke, in našega premilostljivega Nadpastirja so še pred kratkim razveselili z apostolskim blagoslovom² in zopet z ljubeznivim pismom, v katerem so Njih zagotovili svoje molitve za Njih ozdravljenje.³

Zdaj pa je skupnega očeta krščanstva vsemogočni Gospodar življenja in smrti poklical k sebi.

Upravičeno žaluje za Benediktom XV. ves svet. V Mariboru oznanjujejo splošno žalost črne zastave na cerkvenih, pa tudi na državnih in zasebnih poslopih. Žalosti nad smrtjo velikega papeža človekoljuba so dali izraz kakor člani stolnega kapitelja in duhovščine, tako zastopniki raznih uradov, stanov in društev.

Sveta katoliška Cerkev moli za dušni pokoj svojega rajnega poglavarja, obenem pa za srečno izvolitev novega nezmotljivega Učenika, Višeduhovnika in Pastirja.

V tem zmislu so bili za Lavantinsko škofijo izdani brž, ko se je zvedlo za papeževno smrt, ti le odloki:

¹ Postni pastirski list za leto 1915. (Cerkveni zaukaznik za Lavantinsko škofijo, 1915. Štev. III. odst. 12. str. 58 nsl).

² Lavantinske škofije uradni list, 1921. Štev. XI. odst. 60. str. 94 nsl.

³ Idem, 1922. Štev. I. odst. 1. str. 1.

I.

Št. 238. — Kn. šk. stolno-mestnemu župnijskemu uradu, župnijskima uradoma pri Sv. Mariji in pri Sv. Magdaleni, predstojništvu šolskih sester iz III. reda sv. Frančiška Ašiškega v Mariboru.

1. V tukajšnji prestolni in mestno-župnijski cerkvi, v župnijskih cerkvah obeh predmestnih župnij pri Sv. Mariji v Graškem predmestju in pri Sv. Magdaleni, kakor tudi v Marijini cerkvi čč. šolskih sester v Mariboru, se naj danes, v torek in sredo, dne 23., 24. in 25. januarja t. l., zvoni z vsemi zvonovi, vsakikrat pol ure in sicer od 1/12. do 12. ure predpoldne.

2. V tukajšnji stolnici se bo vršilo za rajnim svetim očetom papežem Benediktom XV. dne 25. januarja ob 4. uri popoldne mrtvaško opravilo s tremi nokturni ali nočnicami in s hvalnicami; potem pa se bo v četrtek, dne 26., v soboto, dne 28. in v ponedeljek, dne 30. januarja t. l. vsaki dan ob 9. uri predpoldne služila slovesna mrtvaška peta sveta maša in Libera. K poslednjemu opravilu bodo povabljeni tudi p. n. državna, mestna in vojaška oblastva.

3. V župnijskih cerkvah obeh predmestnih župnij pri Sv. Mariji v Graškem predmestju in pri Sv. Magdaleni v Mariboru se naj enako prihodnji ponedeljek, dne 30. januarja t. l., vendar ob 7. uri ali še poprej, opravi slovesna mrtvaška peta sveta maša in Libera.

Kn. šk. Lavantinski ordinariat v Mariboru, dne 23. januarja 1922.

† Mihael,
knezoškof.

II.

Štev. 329. — Vsem kn. šk. župnijskim uradom!

1. Od tistega dne naprej, ko pride pričujoča odredba župnijskim predstojnikom v roke, se naj tri dni zaporedoma pri vseh cerkvah po eno uro zvoni in sicer ob takšnem času, ki se ob njem navadno ne zvoni mrličem.

2. V vseh župnijskih cerkvah po škofiji zunaj Maribora se naj na dan, ki se naj poprej vernikom oznani, ob primerni uri opravi slovesna mrtvaška peta sveta maša in Libera.

3. V vseh župnijskih cerkvah po škofiji se naj prvo nedeljo po zadušnicah za papeža Benedikta XV. opravi posebna pobožnost za Bogu prijetno izvolitev novega papeža. To nedeljo se naj presv. rešnje Telo izpostavi predpoldne dve uri in popoldne eno uro k očitni molitvi; pred glavno sveto mašo se naj zapoje *Veni, Creator Spiritus*, potem pa se naj služi *Missa votiva sollemnis pro eligendo Summo Pontifice*. S popoldansko službo božjo se naj sklene pobožnost za izvolitev novega papeža. (Ako bi se v kateri župniji ta pobožnost ne mogla izvršiti pred izvolitvijo novega papeža, tedaj seveda izostane).

V litanijah vseh svetnikov se naj moli namesto molitve za papeža molitev za izvolitev novega poglavarja svete Cerkve iz maše pro eligendo Summo Pontifice, ki se v prevodu nahaja v Cerkvenem zaukazniku za leto 1903, št. IX. odst. 64., 65. str. 120 in 122.

Kakor hitro se bo izvedel izid volitve novega papeža, se naj to nemudoma oznani vernikom z opominom, da naj molijo za novega poglavarja svete Cerkve. Prvo nedeljo potem se naj v vseh župnijskih cerkvah opravi v zahvalo slovesna služba božja z zahvalno pesmijo *Te Deum laudamus*. Od tedaj naprej se naj v litanijah zopet moli navadna molitev za papeža.

Na krajih, kjer se nahajajo javna oblastva, se naj tista na prijazni način obvestijo o zgoraj navedenih mrtvaških opravilih.

Kn. šk. Lavantinski ordinariat v Mariboru, dne 23. januarja 1922.

† Mihael,
knezoškof.

Opomba. Predstojajočo odredbo naj dušni pastirji brez odlaganja razglasijo, ko jim pride v roke.

Abhinc in Missa quotidie addatur Collecta e Missa pro eligendo Summo Pontifice, in Canone vero omittantur verba: famulo tuo Papa nostro Benedicto.

Feliciter finito conclavi publicetur nomen novi Papae ac in Canone expressis verbis fiat mentio. In Missa sollemni pro eligendo Summo Pontifice sumatur formulare *Suscitabo*, col. rub. Gloria, Oratio una, Credo, Praefatio de ss. Trinitate, ultimum Evangelium s. Joannis.

III.

Štev. 340. — Okrajnemu glavarstvu v Mariboru.

Za svetega očeta papeža Benedikta XV., ki so dne 22. januarja 1922 blaženo v Gospodu zaspali, se bo v tukajšnji stolni in mestni cerkvi v ponedeljek, dne 30. januarja 1922 ob 9. uri predpoldne služila slovesna pontifikalna črna sveta maša z Libera.

Kn. šk. konzistorij to vljudno naznani čislaneu okrajnemu glavarstvu, kakor se je zgodilo v prejšnjih enakih priložnostih, s prošnjo, da blagovoli o tem obvestiti tukajšnje civilne oblasti.

Komandi mesta v Mariboru.

Za svetega očeta papeža Benedikta XV., ki so dne 22. januarja 1922

blaženo v Gospodu zaspali, se bo v tukajšnji stolni in mestni cerkvi v ponedeljek, dne 30. januarja 1922 ob 9. uri predpoldne služila slovesna pontifikalna črna sveta maša z Libera.

Kn. šk. konzistorij o tem vljudno obvesti spoštovano komando mesta, kakor se je zgodilo v prejšnjih enakih priložnostih.

Mestnemu magistratu v Mariboru.

Za svetega očeta papeža Benedikta XV., ki so dne 22. januarja 1922 blaženo v Gospodu zaspali, se bo v tukajšnji stolni in mestni cerkvi v ponedeljek, dne 30. januarja 1922 ob 9. uri predpoldne služila slovesna pontifikalna črna sveta maša z Libera.

Kn. šk. konzistorij to vljudno naznani čislaneu mestnemu magistratu, kakor se je zgodilo v prejšnjih enakih priložnostih.

Kn. šk. Lavantinski konzistorij v Mariboru, dne 24. januarja 1922.

† Martin Matek,
ravnatelj pisarne.

3.

Nadpastirska zahvala.

Našemu prevzvišenemu in premilostljivemu Nadpastirju je došlo ob božičnih praznikih in ob novem letu od raznih strani izredno veliko voščilnih pisem. Dekanijski in župnijski uradi, samostanska predstojništva, posamezni duhovniki in redovniki, zastopniki odličnih stanov in pobožni verniki so Njim ljubeznivo želeli vse dobro, zlasti pa vrnitev ljubega zdravja ter so Njim zagotovili svoje molitve.

Vsem in vsakemu posebej izrečejo Njih Eksce-lenca za dobrotni spomin, zlasti pa za pobožne Njim namenjene molitve iskreno in toplo zahvalo z željo, da bi vsemogočni Plačnik vsega dobrega to ljubezen povrnil z obilnostjo svoje milosti in svojega blagoslova.

Skupne prošnje za Njih zdravje naj pred tronom božjim najdejo milostno uslišanje!

4.

Kraljevsko odlikovanje prevzvišenega in premilostljivega gospoda knezoškofa Lavantinskega.

Njegovo kraljevsko Veličanstvo kralj Aleksander je našega prevzvišenega in premilostljivega Nad-

pastirja odlikoval z redom Sv. Save I. stopnje. V nedeljo dne 29. januarja 1922 je gospod minister

in pokrajinski namestnik Ivan Hribar visokemu odlikovancu izročil redovne insignije.

V sprejemnici kn. šk. palače so se ob določeni uri zbrali p. n. gg. mestni komandant pukovnik G. J. Babič, župan Vikt. Grčar, zastopnik sodišča dv. sodn. svetn. Jos. Fon, potem stolni kapiteelj z Mariborsko duhovščino in odposlanci obeh semenišč, skupaj nad 30 oseb. Točno ob 11. uri je došel g. pokrajinski namestnik v spremstvu okrajnih glavarjev Dr. Senekoviča iz Ljubljane in Dr. Lajnsica v Mariboru.

V izredno veselje vseh navzočnih so prevzvišeni gospod knezoškof kljub svoji bolezni stopili med zbrano družbo. V vznesenem nagovoru je gospod pokrajinski namestnik povdarjal neumorno nad 30-letno delovanje Nadpasirjevo v korist ljudstvu,

domovini in državi, katero delovanje je v popolni meri zaslužilo najvišje kraljevsko odlikovanje.

Z redovnimi znaki okrašen so Prevzvišeni izrekli iskreno zahvalo prejasnemu vladarju, ki v svoji plemenitosti tudi majhne zasluge pripoznava in visoko odlikuje, ter so obljubili, da bodo s svojo po tem odlikovanju počeščeno duhovščino kakor doslej tako odslej delali in molili za blagoslovljeno vladanje Njegovega kraljevskega Veličanstva, čigar prevesela zaroka bodi zastava vselej srečne prihodnosti ujedinjene države. — Svojo zahvalo so izrekli tudi gospodu kr. namestniku.

Končno so vsi udeleženci genljive patriotične slovesnosti čestitali premilostljivemu Nadpastirju ter iskreno želeli, naj Jim Bog vrne zdravje, da se bodo okrepljen mogli veseliti najvišjega odlikovanja.

5.

Postna postava za leto 1922.

V zmislu občnih postnih zapovedi¹ in na podlagi pooblastila, podeljenega mi od svete stolice z odlokom svete konciljske kongregacije z dne 4. januarja 1922, določujem, da velja za Lavantinsko škofijo v letu 1922 naslednja postna postava:

I. Dnevi, ob katerih je zapovedano, v jedi si pritrpati in obenem zdržati se mesnih jedi, torej popolni ali ostri postni dnevi so ti le:

1. pepelnica;
2. petki štiridesetdanskega posta in velika sobota dopoldne (od poldneva naprej neha za ta dan abstenenca in jejunij).
3. srede in petki kvatrnih tednov;
4. bilja ali dan pred Duhovim (Binkoštni) in pred Božičem.

II. Dnevi, ob katerih je sicer dovoljeno meso uživati, toda le enkrat na dan se nasititi, zjutraj in na večer pa le kaj malega zaužiti, so naslednji:

1. vsi dnevi štiridesetdanskega posta (tudi veliki četrtek) razen nedelj (med temi so, kakor že zgoraj I. 1. 2. in 3. omenjeno, pepelnica, kvatrna sreda, petki in velika sobota dopoldne popolni ali ostri postni dnevi);
2. sobote štirih kvatrnih tednov;
3. bilji ali dneva pred praznikoma vnebovzetja device Marije in Vseh svetnikov.

III. Dnevi, ob katerih je prepovedano le zauživanje mesa, pa je dovoljeno, večkrat na dan se nasititi, so vsi ostali petki celega leta.

IV. Ob nedeljah in zapovedanih praznikih preneha vsak post, bodisi da je treba zdržati se mesnih jedi ali si pritrpati ali obojno; izvzet pa je praznik štiridesetdanskega posta, ob katerem preneha le dolžnost zdržati se

mesnih jedi, treba pa je si pritrpati pri jedi. To velja tudi za odpravljene praznike, ako se obhajajo z redno službo božjo in ob obilni udeležbi vernikov. Post ob biljah pred prazniki se ne preloži na prejšnji dan, ampak izostane, ako pride bilja na nedeljo ali praznik.

V. Kar se tiče olajšave zapovedi, zdržati se mesnih jedi, velja nastopna določba, in sicer:

1. Le za posamezne kraje: Kjer se ob petkih ali drugih takih dnevih, ob katerih je prepovedano jesti meso, vrši sejem in se shaja mnogo ljudstva, tam je dovoljeno, ta sejmski dan uživati meso. Ta dovolitev velja pa le za kraj, v katerem je sejem, torej ne za druge kraje (trge, vasi), ki morda spadajo še k tisti župniji.

2. Za poedine osebe dovoljujem naslednje:

a) Vse dni med letom, izvzemši pepelnico, veliki petek in veliko soboto dopoldne ter bilji pred Binkoštni in pred Božičem, smejo uživati mesne jedi delavci v rudokopih in v tovarnah ali fabrikah; popotniki, ki obedujejo v gostilnah in krčmah; tudi drugi, ki n. pr. v mestih, trgih in podrugod hodijo v gostilne na hrano.

b) Vse dni razen velikega petka in dneva pred Božičem smejo zauživati mesne jedi vojaki, orožniki in finančni stražniki; kaznjenci v javnih ječah, dalje kuharji in peki v teh jetnišnicah, končno tudi aktivni uradniki in pazniki teh zavodov.

c) Vse dni, izvzemši le veliki petek, smejo zauživati mesne jedi kondukerji ali sprevodniki na železnicah; tisti, ki potujejo z železnico in morajo obedovati po gostilnah železniških postaj; bolniki v toplicah, na slatinah ali v drugih zdravilstvenih zavodih, s svojimi domačimi in strežniki vred. Ta olajšava pa ne velja za nje, ki le za kratek čas ali zaradi razveseljevanja obiskujejo zdravilišča ali toplice.

¹ Cerkevni zaukaznik za Lavantinsko škofijo, 1917. Št. XIV. odst. 112. točka IV. str. 175 in 178—180.

d) Vse dni med letom brez izjeme smejo mesne jedi uživati taki reveži, ki si vsled velikega siromaštva ne morejo izbirati živil in so prisiljeni jesti, karkoli se jim podari; ako pa dobijo za miloščino postne jedi, ne smejo uživati mesa;

nadalje osebe, katere in dokler morajo (n. pr. hlapci ali dekletke) prebivati pri takih ljudeh, ki jim ne dajo postnih jedi; skrbijo pa naj, da se, ako le mogoče, vsaj veliki petek zdržijo uživanja mesa.

VI. Ob vseh postnih dnevih, bodisi mesojeda prepovedana ali ne, je dovoljeno uživanje mlečnih in jajčnih jedi ter raba mesne zabele (začimbe) ne le pri obedu, temveč tudi pri malem zaužitku.

VII. Ni prepovedano, uživati pri isti pojedini ribe in meso; tudi se more obed zamenjati z večernim okrepčilom (t. j. dovoljeno je, da opoldne samo kaj malega zaužijemo, pa se zvečer nasitimo ali imamo glavno kosilo).

VIII. Slednjič je treba opomniti še to le:

a) Vsi, ki uživajo meso ob polajšanih dnevih (t. j. ob sobotah štiridesetdanskega posta in kvatrnih tednov, na bilji pred praznikom Marijinega vnebovzetja in Vseh svetnikov in kadarkoli pride kateri odpravljenih praznikov, ki pa se še slovesno obhaja, na postni dan), morajo vsak takovšni dan pobožno in v duhu pokore moliti trikrat „Oče naš“ in trikrat „Češčena Marija“ in na koncu „apostolsko vero“ v čast bridkemu trpljenju našega Gospoda Jezusa Kristusa. Kjer je več ljudi pri mizi, se naj ta molitev opravlja na glas in skupaj.

Posebej še v Gospodu opominjam vse vernike, da si naj prizadevljejo po svojih močeh, to od svetega očeta dovoljeno olajšavo postne zapovedi nadomeščati z drugimi pobožnimi deli, zlasti s tem, da obilneje opravljajo dobra dela krščanskega usmiljenja ter podpirajo ubožce in siromake.

b) Župniki imajo od 19. maja 1918 naprej oblast, da v posebnih slučajih iz pravičnega vzroka posameznim župljanom in posameznim družinam tudi takrat, če se nahajajo izven župnije, in v svoji župniji tudi tujcem izpregledajo postno zapoved, bodi pritrpati si pri jedi, bodi zdržati se mesnih jedi, kakor tudi oboje. Bolnikom za nekoliko časa olajšati post, so pooblaščeni tudi izpovedniki. Pritrpati si pri jedi pa niso dolžni bolniki in tisti, ki morajo opravljati prav težka dela.

Končno še odločim za Lavantinsko škofijo, pooblaščen od svetega očeta papeža Benedikta XV. z ukrepom svete koncilij-ke kongregacije z dne 9. novembra 1920, da se čas za opravljanje svete izpovedi in za prejem svetega velikonočnega obhajila začne s 1. postno nedeljo in se konča s 1. nedeljo po Binkoštih ali s praznikom presvete Trojice. Spominjam vas tudi starodavne cerkvene določbe in hvalevredne navade, da sveto velikonočno obhajilo, ako mogoče, prejmete v domači župnijski cerkvi. Vrhutega vas še opomnim, da so od 1. adventne nedelje do Božiča in od pepelnice srede do Velike noči prepovedane šumne ženitne svečanosti, javne gostije in veselice.

Milost Svetega Duha bodi z vami, da bote mogli v duhu ljubezni, pokorščine in zatajevanja samega sebe vestno izpolnjevati postno postavo. Ki pa bodo izpolnjevali to pravilo, mir črez nje in usmiljenje božje! (Gal. 6, 16).

V Mariboru, na god izpreobrnenja sv. apostola Pavla, dne 25. januarja 1922.

† Mihael,
nadpastir.

Opomba. Postna postava se naj vernikom oznani, v nedeljo kvinkvagesimo. Med letom pa se še vsak post posebej oznani poprejšnjo nedeljo.

6.

Fastenmandat für das Jahr 1922.

Im Sinne des kirchlichen Fastengesetzes und auf Grund der mir vom heiligen Apostolischen Stuhle am 4. Jänner 1922 erteilten Vollmacht bestimme ich für das laufende Jahr folgendes Fastenmandat:

I. Abbruchstage und Abstinenztage zugleich, alio vollständige Fasttage mit Abbruch an Speisen und Enthaltung von Fleischspeisen, sind folgende:

1. der Aschermittwoch;
2. die Freitage der vierzigtagigen Fasten und der Karjamsstag bis Mittag (von Mittag an verpflichten Abstinenz und Jejunium nicht mehr);
3. die Mittwoch und Freitage der vier Quatemberzeiten;
4. die Vigilien oder Vortage vor Pfingsten und vor Weihnachten.

II. Nur Abbruchstage, an denen zwar der Genuß von Fleischspeisen, aber nur eine einmalige Sättigung und überdies eine kleine Erquickung morgens und abends erlaubt ist, sind:

1. alle Tage der vierzigtagigen Fasten (auch der Gründonnerstag) mit Ausnahme der Sonntage (darunter sind, wie

oben I. 1, 2 und 3 bemerkt, der Aschermittwoch, der Quatembermittwoch, die Freitage und der Karjamsstag, letzterer bis Mittag, strenge Fasttage);

2. die Samstag der vier Quatemberzeiten;

3. die Vigilien oder Vortage vor den Festen: Maria Aufnahme in den Himmel und Allerheiligen.

III. Nur Abstinenztage, an denen die Enthaltung von Fleischspeisen, jedoch ohne Abbruch von Speisen, geboten ist, sind alle übrigen Freitage des Jahres.

IV. An Sonntagen und an gebotenen Festtagen hört jede Fastenverpflichtung auf, sei es nun Abstinenz, oder Abstinenz und Jejunium, oder bloß Jejunium; ausgenommen ist jedoch der Festtag während der vierzigtagigen Fastenzeit, an dem zwar die Abstinenz, nicht aber das Jejunium entfällt. Dasselbe ist der Fall, wenn einer der nunmehr aufgehobenen, aber noch kirchlich mit regelmäßigem Gottesdienst und zahlreicher Beteiligung der Gläubigen fortgeführten Festtage auf einen Fasttag fällt. Die Vigilfasttage werden nicht antizipiert.

V. In Bezug auf die Dispensen vom Gebote, sich des Fleisshessens zu enthalten, gilt folgendes:

1. Nur für einzelne Orte gilt die Erlaubnis, an einem Abstinenztage Fleisch zu genießen, dann, wenn an einem solchen Tage dafelbst ein Jahrmakkt, zu dem sich gewöhnlich viel Volk versammelt, abgehalten wird. Diese Dispens gilt jedoch nur für den Ort, an welchem der Markt abgehalten wird, also nicht für andere Orte, die etwa sonst noch zur selben Pfarre gehören.

2. Inbetrreff einzelner Personen wird nachstehendes bewilligt:

a) An allen Tagen des Jahres, jedoch mit Ausnahme des Aichermittwochs, des Karfreitags und des Karjamsstags, des letzteren bis Mittag, und der Vigilien vor Pfingsten und Weihnachten dürfen Fleisch genießen: Arbeiter in Bergwerken und Fabriken; Reisende, die in Gast- und Wirtshäusern speisen; auch andere, das heißt nicht Reisende, welche z. B. in Städten und sonstigen geschlossenen Orten in Gasthäusern ihre Verköstigung haben.

b) An allen Tagen mit Ausnahme des Karfreitags und der Vigil von Weihnachten können Fleischspeisen genießen Angehörige des Militärs, der Gendarmarie und der Finanzwache; ferner die in öffentlichen Gefängnissen internierten Häftlinge, die Köche und Bäcker in diesen Gefängnissen, endlich die aktiven Aufseher und Beamten solcher Anstalten.

c) An allen Tagen, mit einziger Ausnahme des Karfreitags, können sich der Fleischspeisen bedienen:

die Kondukteure auf den Eisenbahnen; jene Reisende, welche in Gasthäusern der Eisenbahnstationen speisen müssen;

die Badegäste, überhaupt Kurgäste, welche wirklich zur Herstellung ihrer Gesundheit sich in Bade- oder Kurorten aufhalten. Die gleiche Milde rung gilt auch für ihre Hausgenossen und Dienerschaft. Hingegen gilt sie nicht für solche Personen, welche Kur- und Badeorte nur des Vergnügens wegen besuchen.

d) Ohne Einschränkung, d. i. ohne Ausnahme irgend eines Tages, können Fleischspeisen jene genießen, welche ihrer äußersten Armut wegen unter Speisen keine Auswahl treffen können, sondern eben das essen müssen, was sie bekommen, (also wenn sie nicht Fastenspeisen erhalten);

ferner überhaupt jene Personen, welche und solange sie in einem solchen Hause leben (z. B. als Dienstaboten), in welchem man ihnen keine Fastenspeisen vorsetzt.

Sie sollen jedoch trachten, sich, wenn nur möglich, wenigstens am Karfreitage des Fleisshenusses zu enthalten.

VI. An jedem Fasttage, sei es mit oder ohne Abstinenz, wird der Gebrauch von Milchspeisen, Eiern und vom Tierfett (Speck) zur Würze der Speisen, sowohl bei der Mahlzeit als auch bei der kleinen Erquickung gestattet.

VII. Endlich wird noch bemerkt:

a) Alle, die an dispensierten Fasttagen (d. i. an den Samstagen der Fastenzeit und der Quatemberwochen, an den Vigilien Mariä Ausnahme in den Himmel und Allerheiligen,

und sooft einer der aufgehobenen, aber noch fortgeführten Festtage auf einen Fasttag fällt) Fleischspeisen genießen, sind verpflichtet an solchen Tagen drei Vater unser, drei Begrüßt seist du Maria und den Apostolischen Glauben zu Ehren des bitteren Leidens und Sterbens Jesu Christi andächtig und im Geiste der Buße zu beten. Wo mehrere Hausgenossen zusammen speisen, sollen diese Gebete laut und gemeinschaftlich verrichtet werden.

Überdies werden die Gläubigen ermahnt, diese vom Heiligen Vater gewährte Erleichterung des Fastengebotes nach Kräften durch andere Werke der Frömmigkeit und insbesondere durch reichlichere Unterstützung der Armen und Notleidenden zu erziehen.

b) Kranken eine weitere Dispens zu erteilen, sind Seelsorger und Beichtväter ermächtigt. Ebenso haben auf Grund des neuen Codes auch die Pfarrer vom 19. Mai 1918 angefangen das Recht, in einzelnen Fällen aus rechtmäßiger Ursache die ihnen untergebenen einzelnen Gläubigen und einzelnen Familien auch außerhalb ihres Sprengels und in ihrem Sprengel auch Fremde vom allgemeinen Gezeß der Abstinenz und des Jejuniums sowie beider zugleich zu dispensieren. Nicht verpflichtet sind zum Abbruchsfanten Kranke und jene, die anstrengende Arbeiten zu verrichten haben.

Zulezt bestimme ich, bevollmächtigt vom heiligen Vater Benedikt dem XV. mit dem Dekret der heiligen Konzilskongregation vom 9. November 1920, daß für die Lavanter Diözese die Zeit für die Ablegung der heiligen Beicht und für den Empfang der heiligen Osterkommunion mit dem 1. Fastensonntage beginnt und bis zum 1. Sonntage nach Pfingsten oder bis zum Feste der allerheiligsten Dreifaltigkeit einschließlich dauert. — Zugleich wird an die alte Vorschrift und löbliche Gewohnheit erinnert, die österliche Kommunion womöglich in der Pfarrkirche zu empfangen. Auch werden die Gläubigen noch daran erinnert, daß während der geschlossenen Zeit, d. i. vom 1. Adventsonntage bis zum Weihnachtsfeste einschließlich und vom Aichermittwoch bis zum Ostersonntag einschließlich, geräuschvolle Hochzeitsfeierlichkeiten sowie öffentliche Luntbarkeiten und Ergöbungen untersagt sind.

Die Gnade des Heiligen Geistes sei mit euch, auf daß ihr imtande seiet, im Geiste der Liebe, des Gehorsams und der Buße das Fastenmandat gewissenhaft zu erfüllen. Und alle, welche nach dieser Richtschnur wandeln werden, Friede sei über sie und Barmherzigkeit Gottes! (Gal. 6, 16).

Maribor, am Feste der Belehrung des hl. Apostels Paulus, am 25. Jänner 1922.

† Michael,
Fürstbischof.

Anmerkung. Das Fastenmandat ist am Sonntage Quinquagesima von der Kanzel zu verlautbaren. Überdies ist während des Jahres jeder Fasttag am vorhergehenden Sonntage den Gläubigen bekannt zu geben.

Quaestiones theologicae anno 1922 exarandae.

1.

Exponatur doctrina de baptismi subiecto iuxta theologiam dogmaticam et moralem atque iuxta Codicem iuris canonici.

2.

De natura gratiae actualis et de eius necessitate ad actus salutares.

8.

Pastoralna konferenčna vprašanja za leto 1922.

1.

Kako naj dušni pastir vnema v vernikih ljubezen do svete katoliške Cerkve?

2.

Kakšne pravice daje cerkveni zakonik župnikom in izpovednikom glede na izpregled zakonskih zadržkov in glede na poveljavljenje zakona? Kako se izvrši navadno poveljavljenje zakona? V pojasnilo se naj navedejo primerni vzgledi.

9.

Župnijski izpiti

se bodo vršili leta 1922 dne 2., 3. in 4. maja, potem 29., 30. in 31. avgusta v kn. šk. ordinariatski pisarni v Mariboru. Prošnje za pripustitev k župnijskemu izpitu je treba najmanj 14 dni pred izkušnjo pred-

ložiti kn. šk. Lavantinskemu ordinariatu po pristojnem kn. šk. dekanijskem uradu. (Actiones et constitutiones Synodi dioecesanæ anno 1900 peractæ. Marburgi, 1901. Cap. LVI. pag. 563 sq. lit. a).

10.

Examen triennale ineundum anno 1922.

Ad examen triennale iuxta canonem 130 Codicis iuris canonici¹, subeundum ex Theologia fundamentali et dogmatica speciali die 11. mensis Septembris 1922 et quidem hora 9. ante me-

¹ Folum officiale diocesis Lavantinae, 1919. Num. 1. alin. 12. pag. 25 sq.

ridiem in princ. episc. consistoriali cancellaria Maribori, hisce invitantur omnes sacerdotes saeculares, qui annis 1919, 1920, 1921, expleto studiorum curriculo, in dioecesi Lavantina curam animarum ingressi sunt. Qui examinandi pro anno labente a pensis theologis exarandis dispensantur.

11.

Sveta olja

se bodo delila po navadi na Veliki četrtek v kn. šk. pisarni. Posodice naj se poprej skrbno osnažijo.

12.

Osebna naznanila.

V Lavantinsko škofijo sta bila sprejeta gospoda: Karol Hüttner, duhovnik krške škofije (2. januarja 1922) in Julij Vajda, duhovnik minoritskega konventa pri Sv. Petru in Pavlu v Ptujju (20. januarja 1922).

Postavljeni so bili gospodje: Ferdinand Žgank, kapelan pri Sv. Kunigundi na Pohorju, za provizorja ravnatom (1. januarja 1922); Karol Hüttner za provizorja pri Sv. Mariji v Puščavi (15. januarja 1922) in Jožef Rehar, kapelan pri Sv. Juriju v Slov. goricah, za provizorja ravnatom (24. januarja 1922).

Dopust zaradi bolezni so dobili gospodje: Jožef Gunčer, župnik pri Sv. Mihaelu nad Mozirjem, Franc Paulič, kapelan pri Sv. Rupertu v Slov. goricah in Jožef Krajnc, kape-

lan pri Sv. Janezu na Dravskem polju (1. januarja 1922); Jožef Dušič, kapelan pri Sv. Barbari v Halozah in Henrik Škorc, kapelan na Vidmu (4. januarja 1922).

V stalni pokoj je stopil gospod Jurij Šelih, župnik pri Sv. Kunigun ti na Pohorju (31. decembra 1921).

Zčasno prazna ostanejo mesta kapelanov pri Sv. Barbari v Halozah, pri Sv. Janezu na Dravskem polju, pri Sv. Juriju v Slov. goricah in na Vidmu.

Umrli so gospodje: Franc Paulič, deficient v Mariboru in Ernest Vidic, kapelan v Marenbergu, dne 16. januarja 1922, v 35. ozir. v 37. letu starosti; titl. gospod Anton Šijanec, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Juriju v Slov. goricah, dne 23. januarja 1922, v 72. letu starosti.

Kn. šk. Lavantinski konzistorij v Mariboru,

dne 30. januarja 1922.

Martin Matek,

doctor rom. in iure canonico,
ravnatelj kn. šk. pisarne.